

اثر سم دیازینون روی شاخص‌های خونی ماهی خاویاری ازوون برون (*Acipenserstellatus*) و تعیین LC50

حسینعلی خوشبادر رستمی^۱، مهدی سلطانی^۲ و سعید یلقی^۳

^۱پژوهشکده اکولوژی دریای خزر- بخش بیماریها، ^۲دانشکده دامپزشکی دانشگاه تهران، ^۳مرکز تحقیقات شیلاتی گلستان

تاریخ دریافت: ۸۴/۶/۲۳؛ تاریخ پذیرش: ۸۴/۶/۲۷

چکیده

در پژوهشکده اکولوژی دریای خزر تعداد ۱۸۰ قطعه ماهی ازوون برون جوان (*Acipenserstellatus*) با میانگین وزنی 7 ± 1 گرم در ۶ گروه (۵ گروه آزمایشی و یک گروه شاهد) پس از تعیین محدوده کشنده (۳ و ۷ میلی گرم بر لیتر)، در معرض غلظت‌های ۳، ۴، ۵، ۶ و ۷ میلی گرم بر لیتر سم دیازینون قرار گرفتند. میزان متوسط غلظت کشنده (LC50) سم دیازینون روی بچه ماهیان مورد آزمایش طی ۹۶ ساعت $4/98$ میلی گرم بر لیتر تعیین گردید. ماهیان مسموم رفتار غیرطبیعی که شامل بی‌تابی شدید، گرفتگی عضلات دور دهانی، شناخت نیم دایره‌ای و اختلال در حرکات تنفسی می‌گردد نشان دادند. جهت مطالعات خون شناختی از ماهیانی که در معرض سم دیازینون در غلظت LC50 قرار گرفته بودند، خونگیری شد. مقادیر شاخص‌های خونی RBC، PCV، Hb، MCV، MCH، MCHC بودند ($p < 0.05$). نتایج حاصله از شمارش تفریخی لکوسیت، لنفوسیت، نوتروفیل گروه آزمایشی و شاهد نشانگر اختلاف معنی‌دار در آنها می‌باشد ($p < 0.05$). در بررسی‌های بیوشیمیائی نیز مقادیر پروتئین کل، گلوکزرم خون در گروه‌های آزمایشی و شاهد از اختلاف معنی‌داری برخوردار بودند ($p < 0.05$). در مدت اجرای آزمایش فاکتورهای اکسیژن محلول، اسیدیته، سختی کل، هدایت الکتریکی، نیتریت، نیترات، فسفات و دمای آب روزانه اندازه‌گیری و ثبت گردید.

واژه‌های کلیدی: ماهی ازوون برون، سم دیازینون، LC ۵۰، شاخص‌های خونی و بیوشیمیائی

اکوسیستم‌های آبی به عنوان بزرگترین محیط طبیعی همواره با تهدیدهایی نظیر محدودیت ژنتیکی و تنوع زیستی مواجه می‌باشد، لذا چین محيط‌هایی گرچه به عنوان محیط هدف و اثر سوموم آفتکش مد نظر نمی‌باشند با این وجود نتایج برخی از مطالعات پایشی حضور دیازینون و متابولیت آن دیازوکسون را در آبهای سطحی نمایان ساخته است (مانسینگ و ویلسون، ۱۹۹۵؛ تسودا و همکاران، ۱۹۹۶؛ ون-در گیست و همکاران، ۱۹۹۷). شدت سمیت دیازینون در بین گونه‌های مختلف

مقدمه

توسعه و گسترش استعمال سموم همراه با ترکیبات فسفر آلی در کشاورزی و اثرات بعدی آن بر اکوسیستم‌های آبی یکی از نگرانی‌های امروزه جامعه بشری است. از تأثیرات ویژه آن می‌توان اثر سموم بر جوامع زیستی آبهای داخلی و دریایی و اثرات بالقوه آن بر جمعیت ماهیان و در نتیجه روی ماهیگیری و فعالیت‌های شیلاتی نام برد.

اکوتوكسیکولوژی است، ابتدا میزان LC₅₀ سم دیازینون ماسکسیدال ای‌سی-۶۰۰ در گونه ازونبرون در ۹۶ ساعت تعیین گردید و در جنب این بررسی اثرات رفتاری، خون شناختی و بیوشیمیایی ماهی نیز مورد مطالعه قرار گرفت.

مواد و روش‌ها

۱۸۰ قطعه ماهی ازونبرون با میانگین وزنی 7 ± 1 گرم جهت این مطالعه در پژوهشکده اکولوژی دریای خزر مورد استفاده قرار گرفت. در این آزمایش تعداد ۱۸ عدد آکواریوم شیشه‌ای به ابعاد $40 \times 40 \times 100$ سانتی‌متر با حجم ۱۶۰ لیتر با استفاده از آب شیرین مورد بهره‌برداری قرار گرفت. در این آزمایش سم دیازینون با نام تجاری دیازینون ماسکسیدال ای‌سی-۶۰۰ مورد استفاده قرار گرفت. آزمایش سمیت حاد دیازینون براساس پروتکل ای‌سی‌دی^۱ انجام گرفت. جهت تعیین غلظت محدوده‌ی کشنده‌ی سم دیازینون در ماهی ازونبرون، تعداد ۶۰ قطعه از ماهیان در معرض غلظت‌های متفاوت از این سم (۳، ۴، ۵، ۶ و ۷ میلی‌گرم بر لیتر) قرار داده شدند. ماهیان مورد آزمایش وقته که در معرض سم دیازینون با غلظت ۳ میلی‌گرم بر لیتر قرار گرفتند هیچ گونه تلفاتی مشاهده نشد اما هنگامی که این ماهیان در معرض غلظت ۷ میلی‌گرم بر لیتر قرار داده شدند تمام ماهیان تلف شدند. براساس مقادیر حاصله (۳ و ۷ میلی‌گرم بر لیتر دیازینون)، ماهیان در مجاورت ۵ غلظت متفاوت از سم دیازینون قرار گرفتند. غلظت‌های متفاوت سم دیازینون به ترتیب ۳، ۴، ۵ و ۶ میلی‌گرم بر لیتر و یک گروه شاهد، هر کدام در سه تکرار در نظر گرفته شد.

تعداد ۱۰ قطعه ماهی ازونبرون جوان در هر آکواریوم معرفی گردید. این آزمایش در دمای 22 ± 1 درجه سانتی‌گراد انجام گرفت، رفتار و سایر تغییرات ظاهری ماهیان مورد بررسی و مشاهده قرار گرفت. ماهیان تلف شده از محیط آکواریوم جمع‌آوری و در پایان یک دوره

از تغییرات زیادی برخوردار می‌باشد و میزان این تغییرات بطور عمده تابع سن، جنسیت، اندازه بدن ماهی، شرایط اقلیمی، ترکیب شیمیایی سم، شیمی محیط‌زیست و سایر فاکتورها می‌باشد (مونتز، ۱۹۸۳). علایم ظاهری مسمومیت ماهیان به سم دیازینون شامل تیرگی ناحیه قدامی بدن، اضطراب بیش از حد، گرفتگی شدید عضلانی و شنای سریع و ناگهانی دورانی و علایم فیزیولوژیک داخلی از جمله مهار شدن کولین، انباستگی استیل کولین استراز، اختلال در کارکرد عصبی و اختلال در حرکات تنفسی می‌باشد (ساستری و شارما، ۱۹۸۰). اثرات غلظت تحت کشنده‌ی سم دیازینون روی ماهی شامل انحنای ستون فقرات، تغییر ترکیبات خونی (آنیز، ۱۹۷۸)، اختلالات تولید‌مثلثی و مهار فعالیت استیل کولین استراز (گودمن و همکاران، ۱۹۷۹)، کاهش رشد مرحله لاروی و بالغ ماهیان، شنای نامتعادل و تغییر میزان رنگدانه‌ها (آلام و ماقان، ۱۹۹۲) و ساختمان آبشش (دوتا و همکاران، ۱۹۹۳) می‌باشد.

ویژگی‌های بیوشیمیایی خون به عنوان مهمترین شاخص وضعیت محیط درونی ماهی قلمداد می‌گردد (ادسال، ۱۹۹۹). تغییرات پروفیل بیوشیمیایی خون در واقع ماحصل تغییر در روند سوخت و ساز و بیوشیمی ماهی بوده که عمدتاً ناشی از تأثیر آلاینده‌ها می‌باشد، بطوریکه در چنین وضعیتی میزان گلیکوزن کبد و بافت عضلانی بطور معنی‌داری کاهش و غلظت گلوکز ولاكتات خون بطور معنی‌داری افزایش می‌یابد.

در این تحقیق با توجه به اینکه بیشتر رودخانه‌های محل مهاجرت، تخم‌ریزی و پرورش اولیه لاروی ماهیان مهاجر آب شیرین بطور عام و رهاسازی بچه ماهیان خاویاری (ازونبرون) بطور خاص در مجاورت اراضی کشاورزی مصرف‌کننده سم دیازینون به عنوان سم آفت کش قرار دارند، تأثیر این سم بر فاکتورهای خون شناختی و بیوشیمیایی خون ماهی ازونبرون جوان مورد بررسی قرار گرفت و با نظر به اینکه تعیین میزان حد متوسط غلظت کشنده^۲ لازمه LC₅₀ مطالعات

1- Macidal EC 600

2- Organization of Economic Cooparation and Development

لکوکریت^{۱۳} تعیین گردید (rstemi و سلطانی، ۱۳۸۱) به منظور مطالعات بیوشیمیایی سرم خون جداسازی و با استفاده از دستگاه اتوآنالایزر^{۱۴}، اپندرف^{۱۵} مارک ای پی اواس^{۱۶}. مقادیر گلوکزو پروتئین کل محاسبه گردید (پروانه، ۱۳۷۱).

نتایج

اثر غلظت‌های مختلف دیازینون ماسکسیدال ای‌اسی-۶۰۰ در مدت زمان‌های مختلف در معرض قرار گرفتن بر روی ماهیان ازونبرون جوان در جدول ۱ نشان داده شده است. میزان LC₅₀ براساس روش پروبایت آنالایزر در طی ۹۶ ساعت ۹/۸۴ میلی‌گرم بر لیتر تعیین گردیده است (rstemi و سلطانی، ۱۳۸۱).

شایع‌ترین علائم بالینی یا رفتاری ماهیان ازونبرون جوان مسموم شده با دیازینون سندروم فلنجی عصبی بود و ماهیان بلافصله پس از قرار گرفتن در حمام سم دچار بی‌تابی شدید گردیدند. اضطراب ماهیان به صورت افزایش عکس‌العمل در مقابل حرکت‌های بیرونی و گرفتگی عضلات دور دهانی و بالهای آشکار گردید. شنای دسته جمعی به مرور کاهش یافته و به همان نسبت توانایی جهت‌یابی خود را در آب از دست می‌دادند. ماهیان به پهلو خوابیده و شنای نیم دایره‌ای داشتند و در این مرحله از مسمومیت تیرگی سطح بدن در ناحیه پشتی قابل توجه بود. با استمرار مسمومیت حرکات تنفسی مختل شده و در نهایت ماهیان در گوشهای از آکواریوم سقوط کرده و بلافصله تلف می‌گردیدند.

سطح متغیرهای خون شناختی: نتایج سطوح اریتروسیت دو گروه شاهد و آزمایشی ازونبرون مورد مطالعه در جدول ۲ نشان داده شده است.

- 13- Leukocyte
- 14- Auto Analyser
- 15- Ependorf
- 16- EPOS

۹۶ ساعته تعداد آنها ثبت گردید. دما، اکسیژن محلول و pH آب بطور روزانه اندازه‌گیری و ثبت گردید (rstemi و سلطانی، ۱۳۸۱). میزان LC₅₀ ازونبرون در طی ۹۶ ساعت در معرض قرار گرفتن با استفاده از روش تجزیه SPSS پروبایت (rstemi و سلطانی، ۱۳۸۱) محاسبه گردید. در طی مدت (rstemi و سلطانی، ۱۳۸۱) محاسبه گردید. در طی مدت ۹۶ ساعت تعیین LC₅₀ میانگین مقادیر فاکتورهای فیزیکی و شیمیایی آب محیط آزمایش معادل ذیل بوده است:

درجه حرارت آب 22 ± 1 درجه‌سانانی گراد؛
 $1/03$ = (قابلیت هدایت الکتریکی آب) قابلیت الکتریکی آب؛ نیتریت $0/01$ میلی‌گرم بر لیتر؛ نیترات $0/08$ میلی‌گرم بر لیتر؛ سختی کل 330 میلی‌گرم بر لیتر؛ اکسیژن محلول 8 میلی‌گرم بر لیتر؛ فسفات 285 میلی‌گرم بر لیتر؛ $7/95$ = (اسیدیتیه) اسیدیتیه ثبت شد. جهت مطالعات خون شناختی و بیوشیمیایی خون، ماهیان در معرض سم دیازینون با غلظت معادل LC₅₀ قرار گرفتند. پس از یک دوره ۹۶ ساعته از گروه شاهد و آزمایشی به ترتیب 10 قطعه ماهی انتخاب و از ناحیه دمی آنها خونگیری به عمل آمد. نمونه‌های خون در لوله‌های اپندورف محتوى هپارین نگهداری شد و همزمان نسبت به تهیه گسترش‌های خونی اقدام گردید. میزان اریتروسیت^۱، هماتوکریت^۲، هموگلوبین^۳، میانگین حجم گویچه‌ها^۴ میانگین هموگلوبین گویچه‌ها^۵، میانگین غلظت هموگلوبین گویچه‌ها^۶، میزان لکوسیت^۷ و تعداد لکوسیت تغیریخی (لنفوسیت^۸، نوتروفیل^۹، اوزینوفیل^{۱۰}، مونوسیت^{۱۲}

-
- 1 - Probit Analysis
 - 2- Red Blood Cell
 - 3- Hematocrit
 - 4- Hemoglobin
 - 5- Mean Corpuscular Volume
 - 6- Mean Corpuscular Hemoglobin
 - 7- Mean Corpuscular Hemoglobin Concentration
 - 8- Leukocyte
 - 9- Lymphocyte
 - 10- Neutrophil
 - 11- Eosinophil
 - 12- Monocyte

جدول ۱- درصد تلفات تجمعی ماهیان ازونبرون جوان در معرض سم دیازینون در طی زمان‌ها و تیمارهای آزمایش LC₅₀

تیمار ساعت	۹۶	۷۲	۴۸	۲۴
(بدون سم) شاهد
۳ میلی گرم در لیتر	۱۷	۷	۳	۰
۴ میلی گرم در لیتر	۲۷	۱۳	۳	۰
۵ میلی گرم در لیتر	۳۳	۲۰	۷	۰
۶ میلی گرم در لیتر	۶۰	۲۷	۲۰	۳
۷ میلی گرم در لیتر	۹۰	۷۳	۵۳	۳۰

جدول ۲- متغیرهای خون شناختی ماهی ازونبرون در معرض سم دیازینون با LC₅₀ در مدت ۹۶ ساعت در دو گروه آزمایشی و شاهد.

شاخص	واحد	گروه	تعداد	میانگین	انحراف معیار	احتمالات
Fl	شاهد	۱۰	۱۴۹/۲	۹/۵	۰,۰۰۰**	
	آزمایشی	۱۰	۲۴۱/۳	۸/۵	۰,۰۰۰**	
Pg	شاهد	۱۰	۳۶/۹	۲۰/۰۳	۰,۰۰۰**	
	آزمایشی	۱۰	۴۷/۷	۱/۳۲	۰,۰۰۰**	
% M.C.H.C	شاهد	۱۰	۲۳	۰/۸۲	۰,۰۰۰**	
	آزمایشی	۱۰	۱۹/۷	۰/۹۵	۰,۰۰۰**	
mm ³ × 10 ⁴ R.B.C	شاهد	۱۰	۲۴۴/۸	۴/۴۲	۰,۰۰۰**	
	آزمایشی	۱۰	۱۱۹/۹	۷/۹۲	۰,۰۰۰**	
% P.C.V	شاهد	۱۰	۲۱/۳	۱/۱۶	۰,۰۰۰**	
	آزمایشی	۱۰	۲۴/۳	۱/۱۶	۰,۰۰۰**	
gr/dl Hb	شاهد	۱۰	۵	۰/۲۵	۰,۰۰۰**	
	آزمایشی	۱۰	۴/۴۱	۰/۱۷	۰,۰۰۰**	

(p<0.05)، بر عکس در میزان نوتروفیل، لکوسیت، اوزینوفیل، مونوسیت گروه آزمایشی افزایش معنی‌داری نسبت به گروه شاهد مشاهده می‌شود. نتایج به دست آمده از اندازه‌گیری فاکتورهای بیوشیمیابی خون در گروه‌های شاهد و آزمایشی ماهیان ازونبرون مورد مطالعه طی جدول ۴ نشان داده شده است. براساس مقادیر مندرج در جدول ۴ پرتوتین کل و گلوکز خون در گروه آزمایشی از کاهش معنی‌داری نسبت به گروه شاهد برخوردار می‌باشد (p<0.05).

با توجه به مقادیر مندرج در جدول ۲ شاخص‌های خونی میانگین غلظت هموگلوبین گویچه‌ها، هموگلوبین اریتروسیت در گروه آزمایشی کاهش معنی‌داری (p<0.05). نسبت به گروه شاهد داشته است و همچنین میزان هماتوکریت، میانگین هموگلوبین گویچه، میانگین حجم گویچه‌ها در گروه آزمایشی از افزایش معنی‌داری نسبت به گروه شاهد (p<0.05) برخوردار می‌باشد. نتایج شمارش تفریقی هر دو گروه شاهد و آزمایشی ماهی ازونبرون مورد مطالعه در جدول ۳ نشان داده شده است. بطوری که مقادیر گلbul سفید خون، لنفوسیت در گروه آزمایشی از کاهش معنی‌داری برخوردار می‌باشند

سلطانی، ۱۳۸۱). با توجه به مقادیر محاسباتی LC₅₀ ماهی شیپ و ازونبرون می‌توان چنین نتیجه‌گیری نمود که ازونبرون (*A.stellatus*) در مقایسه با ماهی شیپ نسبت به سم دیازینون مقاوم‌تر است.

رفتارهای غیرطبیعی مشاهده شده در ماهیان در معرض سمیت حاد دیازینون قرار گرفته، نظیر بی‌تابی شدید، اضطراب به صورت افزایش عکس‌العمل در مقابل حرکت‌های بیرونی، از دست دادن توانایی جهت‌یابی در آب، شناخت نیم‌دایره‌ای، تیرگی سطح بدن و ... با علائم اشاره شده در گزارش‌های (هوکو و همکاران، ۱۹۹۳؛ لاولی، ۱۹۹۸؛ اسوبدوا و همکاران، ۲۰۰۱؛ رحمان و همکاران، ۲۰۰۲) مشابه می‌باشد.

بحث

در طی ۹۶ ساعت آزمایش مسمومیت با سم دیازینون هیچگونه تلفاتی در ماهیان گروه شاهد مشاهده نگردید (جدول ۱). براساس میزان محاسباتی LC₅₀ در مدت ۹۶ ساعت، دیازینون تجاری مکسیدال ای سی-۶۰۰-۷/۷ با غلظت ۷/۷ میلی‌گرم بر لیتر را می‌توان یک ماده سمی، در گروه مواد مضر و کشنده برای ازونبرون طبقه‌بندی نمود. LC₅₀ در طی ۹۶ ساعت مکسیدال ای سی-۶۰۰-۷/۷ میلی‌گرم در لیتر دیازینون می‌باشد. این مقدار (LC₅₀) دیازینون در ۹۶ ساعت) برای ماهیان شیپ (*Acipenser nudiventris*) ۴/۶ میلی‌گرم در لیتر گزارش شده است. (رستمی و

جدول ۳- شمارش تغییرخواهی لکوسیت در ازونبرون در معرض سم دیازینون با LC₅₀ در ۹۶ ساعت در گروه‌های شاهد و آزمایشی.

شاخص	واحد	تیمار	تعداد	میانگین	انحراف معیار	واریانس	احتمالات
گلبول سفید	بر میلی‌متر	شاهد	۱۰	۹۱۵۰	۵۷۵,۹	۳۳۱۶۶۶,۷	۰,۰۰۰**
	مکعب	آزمایشی	۱۰	۵۷۷۰	۱۰۲۴	۱۰۴۹۰۰۰	
لنفوسیت	%	شاهد	۱۰	۶۷,۱	۱,۲	۱,۴۳	۰,۰۰۰**
		آزمایشی	۱۰	۵۶,۱	۱,۲	۱,۴۳	
نوتروفیل	%	شاهد	۱۰	۲۷,۳۵	۱,۴۵	۲,۱۱	۰,۰۰۰**
		آزمایشی	۱۰	۳۴,۳	۱,۱۶	۱,۳۴	
ائوزینوفیل	%	شاهد	۱۰	۱,۷۵	۰,۴۲	۰,۱۸	۰,۰۰۰**
		آزمایشی	۱۰	۵,۷۵	۰,۵۴	۰,۲۹	
مونوسیت	%	شاهد	۱۰	۲,۵۵	۰,۵۵	۱,۸۵	۰,۰۰۰**
		آزمایشی	۱۰	۲,۵۵	۰,۵۵	۱,۸۵	
لوكوسیت	%	شاهد	۱۰	۰,۸۳	۸,۲۳E ^{-۲}	۶,۷۷۸E ^{-۲}	۰,۰۰۰**
		آزمایشی	۱۰	۱,۸۵	۱,۸۵	۴,۵E ^{-۲}	

جدول ۴- شاخص‌های بیوشیمیایی خون ماهیان ازونبرون جوان در معرض سم دیازینون با LC₅₀ در ۹۶ ساعت در دو گروه شاهد و آزمایشی.

شاخص‌ها	واحد	گروه	تعداد	میانگین	انحراف معیار	احتمالات
پروتئین کل	gr/dl	شاهد	۱۰	۰/۳۲	۰/۰۷۴	۰,۰۰۰**
		آزمایشی	۱۰	۱/۷۳	۰/۱۵	
گلوبل کر	gr/dl	شاهد	۱۰	۲۳	۱/۳۳	۰,۰۰۰**
		آزمایشی	۱۰	۲۷/۹	۵/۲۲	

خون ماهیان ازونبرون به دنبال مسمومیت حاد با دیازینون شامل کاهش معنی دار ($p < 0.05$). پروتئین کل و افزایش معنی دار گلوکز در پلاسمای خون می باشد. همچنین افزایش معنی دار مقدار گلوکز خون در مارماهی اروپایی که در معرض غلظت حد کشنده گی دیازینون قرار گرفته بود گزارش گردیده است (سرون و همکاران، ۱۹۹۷). کاهش معنی دار غلظت پروتئین پلاسمای خون کپور ماهیان در معرض سمیت حاد دیازینون گزارش شده است (لوسکووا و همکاران، ۲۰۰۲). اکثر پروتئین ها در کبد سنتز می شوند و کاهش پروتئین در پلاسمای خون را می توان به نقص کبد ماهیانی که در مجاورت آفت کش ها قرار می گیرند ارتباط داد. کاهش یونهای فسفر و لاتکت پلاسمای و کاهش فعالیت آنزیم لاکتا دی هیدروژناز (LDH)، به عنوان محصول و فعال کننده متابولیسم گلوکز، نشان دهنده کاهش شدت این پروسه در گروه آزمون تحت تأثیر اثرات دیازینون می باشد و این فرضیه با افزایش غلظت گلوکز در پلاسمای خون تأیید می گردد (لوسکووا و همکاران، ۲۰۰۲).

با توجه به مقادیر فاکتورهای خون شناختی و بیوشیمیایی ماهی ازونبرون، متعاقب مسمومیت حاد با سم دیازینون که امروزه به عنوان افت کش در مقیاس وسیع در شالیزارهای زمین های ساحلی دریای خزر مورد استفاده قرار می گیرد، موجب اثرات مخرب روی سیستم ایمنی ماهیان خاویاری بویژه ماهی ازونبرون می گردد. لذا مطالعات پاییشی مقادیر این سم با ترکیبات فسفر آلی در رودخانه های متنهی به دریای خزر با توجه به اهمیت حفظ ذخایر ماهیان خاویاری بیش از پیش ضرورت می یابد.

پاسخ های عمدۀ هماتولوژیکی ماهیان ازون بردن جوان به سمیت دیازینون در غلظت ۴/۹۸ میلی گرم در لیتر را می توان بصورت کاهش معنی دار ($p < 0.05$) تعداد گلبول قرمز، میزان هماتوکریت، همو گلوبین، میانگین حجم گویچه ها و میانگین همو گلوبین گویچه ها در مقایسه با گروه شاهد ذکر نمود. کاهش مقادیر گلبول قرمز، همو گلوبین و هماتوکریت در ماهی کپور (*Cyprinus punctatus*) و چانا پانکتاتوس (*Channa carpio*) بعد از مسمومیت حاد دیازینون گزارش شده است (آنیز، ۱۹۷۸؛ اسو بودوا و همکاران، ۲۰۰۱). آزمایش های مشابهی که قبلاً با استفاده از آفت کش های ارگانوفسفره بر روی دیگر ماهیان انجام گرفته این تغییرات را تأیید می نماید (اسوبودوا، ۱۹۷۱ و ۱۹۷۵). در شمارش تفریقی لکوسیت ماهیان ازونبرون در معرض سمیت حاد دیازینون کاهش معنی دار ($p < 0.05$) لنفوسیت و افزایش معنی دار ($p < 0.05$) نوتروفیلها مشاهده گردید. همچنین این تغییرات در ماهیان شیپی که در معرض سمیت حاد دیازینون قرار گرفته اند گزارش شده است (رستمی و سلطانی، ۱۳۸۱). در سمیت حاد دیازینون کاهش میزان لکوسیت، لنفوسیت و افزایش نوتروفیل در کپور معمولی توسط (اسوبودوا و همکاران، ۲۰۰۱) گزارش شده است. کاهش ایمنی غیر اختصاصی می تواند ناشی از کاهش تعداد لکوسیت، لنفوسیت و افزایش نوتروفیل ماهیانی که در معرض سمیت حاد آفت کش ها قرار می گیرند باشد. محققین زیادی نیز کاهش لنفوسیت و افزایش گرانولوسیت خون ماهیانی را که در معرض سمیت حاد آلتینده ها قرار می گیرند گزارش نموده اند (ولادو، ۱۹۸۵؛ موراد و هاتسون، ۱۹۸۸؛ سیوییکی و همکاران، ۱۹۹۰؛ شوالگر و همکاران، ۱۹۹۳؛ تاکور و ساهایی، ۱۹۹۳؛ قوش و بازرجی، ۱۹۹۳؛ آلکاهم، ۱۹۹۴؛ ناس و بازرجی، ۱۹۹۶؛ اسو بودوا و همکاران، ۱۹۹۶).

کاهش در میزان لکوسیت دال بر کاهش ایمنی غیر اختصاصی در ماهیانی است که در معرض سمیت حاد قرار می گیرند. تغییرات عمدۀ فاکتورهای بیوشیمیایی

منابع

- ۱.پروانه، و. ۱۳۷۱. کنترل کیفی و آزمایش‌های شیمیایی موادغذایی، انتشارات دانشگاه تهران، ۳۲۵ ص.
۲. رستمی و سلطانی، ۱۳۸۱. تأثیر سم دیازینون بر روی شاخص‌های هماتولوژیکی ماهی شیب (*A.nudiventris*) و تعیین ۵۰ LC آن، دومین همایش ملی ماهیان خاویاری.
- 3.Alam, M.K., and Maughan, O.E. 1992. The effect of malathione diazinon and various concentrations of Zinc, Copper, Nikel, Lead, and Mercury on fish Biol.Trace Elem. Res . 34: 225-236.
- 4.Alkahen, H.F. 1994. The toxicity of nickel and the effects of sublethal levels on haematological parameters and behaviour of the fish ,*orechromis niloticus*. J. univ . kuwait Sea. 211 243-252.
- 5.Anees, M. 1978. Haematological abnormalities in a freshwater teleost, *Channa punctatus* , (Bloch), exposed to sublethal and chronic levels of three organophosphorus insecticides. Int. J. Ecol. Environ. Sci, 4: 53-60.
- 6.Ceron, J., Sancho, J., and Fernando, E. 1997. Changes in carbohydrate metabolism in the Ell (*Anguilla anguilla*) during short-term exposure to diazinon ,Toxicological and Environmental chemistry. Vol.60,no,1-4,pp.201-210.
- 7.Dutta, H., Richmond, C.R., and Zento, T. 1993. Effects of Diazinon on the gills of bluegill sun fish , *Lepomise macrochirus* , J. Environ.Ecol. 11: 979-981.
- 8.Edsall, C.C. 1999. A blood chemistry profile for lake trout.J.Aq.Animal Health 11:81-86.
- 9.Ghosh, K., and Banerjee, V. 1993. Alteration in blood parameters in the fish *Heteropneustes fossilis* exposed to dimethoate. Environ. Ecol.11:979-981.
- 10.Goodman, L.R., Hansen, J., Coppage, D.L., Moore, J.C., and Matthews, E. 1979. Diazinon: chronic toxicity and brain acetylcholinesterase inhibition in the sheepshead minnow, *Cyprinodon variegatus*. Trans. Am. Fish. Soc. 108 : 479-488.
- 11.Hoque, M.M., Mirja, M.J.A., and Miah, M.S. 1993. Toxicity of Diazinon and Sumithion to *puntius gonionotus*. Bangladesh J.Tran. Dev. 6(1) :19-26.
- 12.Lovely, F. 1998. Toxicity of three commonly used organophosphorus insecticides to Thai sharputi (*Barbodes gonionotus*) and african catfish (*Clarias gariepinus*) fry. Department of Fisheries Biology and Genetics.Bangladesh Agricultural University, Mymensingh, Bangladesh. 83p. M.S. thesis.
- 13.Luskova, V., Svoboda, M., and Kolarova, J. 2002. The effect of Diazinon on blood plasma biochemistry in Carp(*Cyprinus carpio*.L) .Acta Vet.Brno, 71:117-123.
- 14.Mansingh, A., and Wilson, A. 1995. Insecticide contamination of Jamaican environment. 3. Baseline studies on the status of insectidical pollution of Kingston Harbour. Mar. pollut. Bull. 30: 640-643.
- 15.Montz, E., Jr. 1983. Effects of organophosphate insecticides on aspects of reproduction and survival in small mammal . Ph.D. thesis . Virginia Polytech. State Univ. , Blacsburg.179 pp.
- 16.Murad, A., and Houston, A.H. 1988. Leucocytes and leucopoietic capacity in goldfish, *Carassius auratus*, exposed to sublethal levels of cadmium. Aquat. Toxicol. 13:141-154.
- 17.Nath, R., and Banerjee, V. 1996. Effect of pesticides methylparathion and cypermethrin on the air-breathing fish (*Heteropneustes fissilis*). Environ. Ecol. 14: 163-165.
- 18.Rahman, M.Z., Hossain, Z., Mollah, M.F.A., Ahmed, U.G. 2002. Effect of Diazinon 60 EC On *Anabas testudineus*, *Channa punctatus* and *Barbodes gonionotus*, Naga,The iclarm quarterly, Vol.25, No. 2:8-12.
- 19.Sastray, K.V., and Sharma, K. 1980. Diazinon effect on the activities of brain enzymes from *Opicephalus punctatus* (Channa). Bull. Environ. Containm.Toxicol. 50: 578-585.
- 20.Schwalger, J., Hoffmann, R., and Negele, R.D. 1993. Haematology in evaluation of experimental Hydrobiology Vodnany, Cech Republic, litomysl, pp. 155-160.
- 21.Siwicki, A.K., Cossarini-Dunier, M., and Demael, A. 1990. In vivo effect of the organophosphorus insecticide trichlorphon on immune response of Carp(*Cyprinus carpio*).II. Effect of high doses of tricholorphon on nonspecific immune response. Ecotox.Environ.Saf. 19:99-105.
- 22.Svobodova, Z. 1971. Some haematological and metabolic changes in fish occurring after pesticide intoxication. Bull. VUR Vodnany. 7: 29-36.

- 23.Svobodova, Z. 1975. Changes in the blood picture of the carp intoxicated with organophosphate pesticides. *Acta Vet.Brno* 44: 49-52.
- 24.Svobodova, Z., Machova, J., Kolarova, J., Vykusova, B., and Piacka, V. 1996. The effect of selected negative factors on haematological parameters of common carp, *Cyprinus carpio*. and tench, *Tinca tinca*L. proc. sci. papersto the 75th Anniversary of Foundation of the Rifch vodnany, pp: 95-105.
- 25.Svoboda, M., Luskova, V., Drastichova, J., and Zlabek, V. 2001. The effect of Diazinon on haematological indices of common carp(*Cyprinus carpio*). *Acta Vet Brno*. 70:457-465.
- 26.Thakur, N., and Sahai, S. 1993. Differential leucocyte Counts of some fishes during malathion intoxication, *Environ. Ecol.* 11: 875- 878.
- 27.Tsuda, T., Inoue, T., Kojima, M., Aoki, S. 1996. Pesticides in water and fish from rivers flowing into lake Biwa. *Bull. Environ. Contam. Toxicol.* 57:442-449.
- 28.Van-Der Geest, H.G., Stuijfzand, S.C., Kraak, M.H.S., Admiraal, W. 1997. Impact of diazinon calamity in 1996 on the aquatic macroinvertebrates in the river Mesue, The Netherlands. *Neth. J. Aquat. Ecol.* 30: 327-330.
- 29.Wlasow, T. 1985. The leukocyte system in rainbow trout, *Salmo gairdneri* Rich., affected by prolonged subacute phenol intoxication. *Acta Ichthyol.* 15: 83-94.

Effects of Diazinon on the hematological profiles of *Acipenser stellatus* and determination of LC50

¹H. A. Khoshbavar Rostami, ²M. Soltani and ³S. Yelghi

¹Ecological Academy of the Caspian sea, Fish disease Dept, Sari, ²Faculty of veterinary medicine, University of Tehran, ³Golestan Fisheries Research Center, Gorgan, Iran

Abstract

180 specimens of juveniles of stellate sturgeon, *Acipenser stellatus* with average body weight of 7 ± 1 gr in six groups (5 experimental & 1 control groups) were examined at Ecological Institute of Caspian sea. After determination of lethal concentration (3.7 mg/L) fish exposed to 3, 4, 5, 6 and 7 mg/L of diazinon. The LC50, 96 hr of diazinon for *Acipenser stellatus* calculated as 4.98 mg/L. Specimens showed abnormal behavior such as severe stress, spasm of muscles around the mouth, semicircular summing and disruption of breath activities. To study the hematological parameters, blood were taken from the fish and values of RBC, PCV, Hb, MCV, MCH and MCHC in experimental and control groups showed significant differences ($P < 0.05$). Results from differential counts of leucocytes and lymphocytes of the groups showed significant differences ($P < 0.05$). In the biochemical values of total protein and glucose of blood serum of examined groups showed significant differences ($P < 0.05$). During the study, DO, PH, water hardness, NO₃, NO₂, EC, PO₄ and water temperature were also recorded daily.

Keywords: Biochemical and Hematological Profiles; Diazinon; LC50; Stellate Sturgeon